

De grote evangelieopdracht

Ds. J. IJsselstein – Lukas 24:47-49

Liturgie:

Psalm 93:1,4

Psalm 86:6

Lukas 24:44-53

Psalm 72:1,9,10

Psalm 67:1

Psalm 117:1

Gemeente, als de opgestane Heere Jezus Zijn discipelen opzoekt, als Hij aan hen verschijnt, als Hij bij hen komt, dan gaat er wat gebeuren. Dan gaan er meerdere dingen gebeuren.

Dan opent Hij (dat is het eerste), dan opent Hij de **Schriften**. Zoals staat in Lukas 24:44: *En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen.*

Alles moest vervuld worden. Dat wil zeggen, alles wat gebeurd is de laatste tijd, dat was allemaal volgens Gods eeuwige plan. Dat was allemaal vastgelegd in de Schriften, in de boeken van Mozes, in de profeten en in de psalmen. En dat alles *moest* vervuld worden. En dat alles *is* vervuld.

Hij opent de Schriften, maar Hij doet nog iets. En dat is het tweede. Hij opent ook iets van binnen. Hun **verstand**, hun hart. Het staat in vers 45: *Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.*

Daar zie je, jongens en meisjes, als we het hebben over een nieuw hart, dan moet je niet direct denken aan dat kloppende ding dat hier van binnen zit, dat bloed rondpompt, wat je kunt voelen aan je pols, maar je hart, dat is je hele mens zijn. Je kan ook zeggen: je verstand, je denken of je willen. Daarom staat hier: Hij opende hun verstand.

Hij opent de Schriften, Hij opent hun verstand, Hij opent hun hart en, zeg je, ‘dan is het klaar’.

Nee, dan gaat het verder. Want in dat eeuwige plan van God stond niet alleen dat de Heere Jezus zou lijden en sterven en dat Hij zou opstaan uit de doden. Daarin stond ook nog iets anders. Namelijk dat de boodschap over de Heere Jezus aan iedereen, aan alle volken in de hele wereld gepreikt moest gaan worden.

Daarom doet de Heere Jezus nog iets. Hij opent de Schriften, Hij opent hun hart, en Hij opent nu ook hun **mond**. Daar gaat de preek van vanmorgen over.

De tekst voor de preek kunt u vinden in Lukas 24:47-49. Vers 47-49, maar ik begin te lezen bij vers 46. Daar lezen we het woord van God als volgt:

En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage. En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.

En gij zijt getuigen van deze dingen. En ziet, Ik zend de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte.

Het thema voor de preek van vanmorgen is:

De grote Evangelieopdracht

En we stellen vijf vragen, het zijn de vijf punten van de preek: wat, waar, van waaruit, wie en hoe?

Dus vijf aandachtspunten:

1. Wat?

Wat is die grote Evangelieopdracht?

2. Waar?

Waar moet die uitgevoerd worden?

3. Van waaruit?

Waar moet men daarmee beginnen?

4. Wie?

En: Wie moeten dat gaan doen?

5. Hoe?

En: Hoe moeten ze dat gaan doen?

En het is mijn hartelijke wens en bede dat de Heere dit woord van vanmorgen wil gebruiken om ook sommigen van ons af te zonderen om deze opdracht te gehoorzamen. Onze eerste gedachte:

1. Wat?

Wat is die opdracht, die grote Evangelieopdracht? Het staat in vers 47: *In Zijn Naam prediken bekering en vergeving der zonden.*

Die drie dingen, die horen bij elkaar. Dat *moest* allemaal. Dat was Gods plan, Gods eeuwige raad: lijden en opstaan en dat publiek en overluid verkondigen. Dat als herauten, als gezanten, als ambassadeurs, als boodschappers vertellen.

Wat? *Bekering en vergeving der zonden.*

Bekering, wat is dat?

In termen van het Oude Testament betekent het *terugkeren*. Je bent weggelopen en je loopt nog steeds weg, maar: Keer terug, keer je om en kom terug!

In het Nieuwe Testament heet bekering in het Grieks *metanoia*. Letterlijk: *verandering van denken, verandering van gedachten.*

En dan niet zoals wij het vaak zeggen: 'Ik ben van gedachten veranderd', want dat gebeurt misschien wel tien keer op een dag. Nee, niet zo, maar een radicale verandering van denken, en daardoor ook een verandering van positie tegenover God. Gewerkt door de Heilige Geest.

Anders gaan denken, anders gaan staan tegenover God, de heilige God. Anders gaan denken, anders gaan staan tegenover de heiligheid van de wet van God. Anders gaan denken, anders gaan staan tegenover de zonde, tegenover mijn zonden tegen God. Anders

gaan denken over wie ik ben, over mijn eigen onwil en onvermogen om terug te keren tot God. Kortom: over alles. Alles wordt anders.

En dat is Gods werk! Je moet bekeerd *worden*. Uw hart moet vernieuwd *worden*. En tegelijkertijd roept het Woord zondaars op tot bekering: *Bekeer u!* Zoals staat in Handelingen 17:30: *God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom, dat zij zich bekeren.* Bekeert u, want waarom zou u sterven? *Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen* (Spreuken 28:13).

Bekering, waardoor (en die twee horen echt bij elkaar!), waardoor je *vergeving* nodig krijgt. Daarom staat er ook: *bekering en vergeving der zonden*. Want, zo zegt de Heere Jezus Zelf in Lukas 5:31-32: *Die gezond zijn, hebben den medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn. Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar zondaren tot bekering.*

Dat is het grote aanbod in de prediking van het Evangelie: *vergeving!* Toen, maar ook nu. Vanmorgen. Wij bieden u vergeving aan in de Naam van Christus. En wij zeggen u: Er is een Zaligmaker gekomen, die lijden en sterven moest en die opgestaan is. En Hij is bereid om uw zonden af te wassen en uw schuld te betalen. Hij is bereid om u met God te verzoenen en vrede tussen u en de hemel te maken. Keer toch terug, afkerige kinderen, en Hij zal uw afkeringen genezen. Breek toch met uw zonden, wend u toch naar God toe en word behouden. Wie is slecht, hij keerde zich herwaarts (kom terug!) en kome tot Mij!

Bekering en vergeving van zonden, in de Naam van Jezus. Mannen, discipelen, dat is jullie opdracht. Hij die alle macht heeft in de hemel en op de aarde zegt: ‘Werp je net uit! Doe wat Ik je zeg. Predik bekering en vergeving van zonden!’ En als je dat gaat doen, wees dan verzekerd en gerust: Je staat onder Mij, onder Mijn bescherming en gezag. En Ik heb alle macht in de hemel en op de aarde.

Zo is het vanmorgen ook hier in [plaatsnaam]. Beste vrienden, ik preek u *bekering*. Breek met uw zonden. En ik preek u *vergeving*, vrije genade door het bloed van Christus. En dat alles in Zijn Naam. Dit is het woord van *Christus*: Ik bid u, *van Christuswege, laat u met God verzoenen!* Veracht dit woord niet. Ga niet door. Maar bekeer u. En laat u zalig maken.

Wat is de opdracht? Preek bekering en vergeving van zonden in de Naam van Jezus. Waar? Dat is onze tweede gedachte

2. Waar?

Waar moeten ze gaan preken? Vers 47 zegt: *Onder alle volken*. Onder alle volken, onder alle bevolkingsgroepen, onder alle etnische groepen. Overal. Zonder verschil te maken

tussen taal, ras, huidskleur of wat dan ook. Want God discrimineert niet en dus het Evangelie ook niet. En dus wij ook niet.

Wie blank is en Nederlander heet, heeft zeker niet meer recht op het Woord als iemand uit het Midden-Oosten, uit Noord-Afrika, Zuidoost-Azië of Zuid-Amerika. Alzo is er geschreven (kijk maar in vers 46) en ook dit *moet*. Dit is een Goddelijk moeten, volgens het eeuwige plan, volgens het eeuwige welbehagen van God. Dat dit Woord zal uitgaan naar alle volken.

En dat, discipelen, is *uw opdracht*. Dat, discipelen in [plaatsnaam], is ook *uw opdracht*. Honderden miljoenen mensen in het Midden-Oosten, in Azië, Afrika, Amerika en Europa kennen dit Woord niet. Zij weten niet van het lijden, het sterven en het opstaan van de Zaligmaker. Zij weten niet van de noodzaak van bekering en van de werkelijkheid van de vergeving van zonden in het bloed van Christus.

Wij wonen rustig en tevreden bij elkaar in [plaatsnaam]. Terwijl er ondertussen miljoenen mensen in deze wereld wegsterven zonder God en zonder Christus.

Gaat u dat niet aan het hart?

Jonge mensen, gaat het je niet aan het hart? Is het niet Gods opdracht, ook voor één van jullie? Om (op Gods tijd) te prediken bekering en vergeving van zonden onder alle volken?

Onder alle volken. Geen volk wordt uitgesloten van deze opdracht.

Misschien heeft de Heere je wel geroepen, maar zit je hart vol bezwaren.

Immers, er kunnen allerlei bezwaren zijn.

Onvoldoende opleiding? Werk dan zo hard u kan, om die achterstand weg te werken.

Gescheiden worden van ouders, kinderen, familie en vrienden? Ja, dat is niet gemakkelijk.

Maar vergeet niet dat onze Heere Jezus op de aarde helemaal niets had. Hij had zelfs geen plaats om Zijn hoofd neer te leggen. En uiteindelijk heeft iedereen Hem verlaten.

En vergeet ook niet de grote belofte van de Zaligmaker: *En zo wie zal verlaten hebben, huizen, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers, om Mijns Naams wil, die zal honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven beërven* (Mattheus 19:29).

Misschien heb je andere bezwaren. Je ziet op tegen mogelijk gevaar, tegen verzet of vijandschap.

Het is waar, wie Christus preekt, of het nu in Jeruzalem is of aan het einde van de aarde, die ontmoet verzet, vijandschap en haat. Want zo verging het ook onze Meester. En uiteindelijk is Hij zelfs tot de dood veroordeeld.

Jongeren, jonge mensen, jonge gezinnen, zoek de weg van de Heere in je leven.

Of Hij je roept. En *hoe* Hij je roept om deze boodschap te brengen. En *waar* Hij je roept om te werken in Zijn Koninkrijk. Hier thuis, in ons land, of ver daarbuiten.

Want miljoenen mensen in deze wereld zijn in groot *gevaar*. En dit is zo'n goede, troostvolle *boodschap*: bekering en vergeving der zonden. En de *belofte* van Christus en de Vader zal met u gaan.

Voordat we verder gaan met onze derde gedachte, gaan wij samen eerst zingen uit Psalm 67:1:

*D' algoede God zij ons genadig,
En zegen' ons met overvloed;
Hij doe Zijn aangezicht gestadig
Ons lichten, en Hij zij ons goed.
Opdat elk genegen
Zich aan Uwe wegen
Op deez' aarde wenn';
En de blinde heiden,
Nu van God gescheiden,
Eens Uw heil erkenn'.*

*En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, (dat hebben we samen gezien, en nu verder), beginnende van Jeruzalem (vers 47).
Ons derde aandachtspunt:*

3. Van waaruit?

Beginnende van Jeruzalem. Waarom nu perse beginnen in Jeruzalem?

a. In de *eerste* plaats omdat ook dat was volgens de Schriften. Ook dat *moest* vervuld worden. Ook dat was Gods plan. Zoals dat staat op zoveel plaatsen in het Oude Testament.

Jesaja heeft ervan geprofeteerd, en ook de profeet Micha: *En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem(!)* (Jesaja 2:3, Micha 4:2). De profeet Zacharia heeft ervan geprofeteerd: *Ook zal het ten dien dage geschieden, dat er levende wateren uit Jeruzalem(!) vlieten zullen* (Zacharia 14:8).

Kortom, de Schriften zijn er vol van. Dus, discipelen, *daar* beginnen. In Jeruzalem.

b. Want (en dat is de *tweede* reden) daar is het *ook allemaal gebeurd*. Daar heeft de Heere gewoond, gepreekt en wonderen gedaan. Daar heeft Hij geleden, daar is Hij gestorven en begraven. Daar is Hij en opgestaan. Discipelen, begin op de plaats waar Mijn vijanden wonen.

Gemeente, als ergens de liefde van de Zaligmaker schittert, dan is het in deze woorden: *Beginnende van Jeruzalem!*

Zeg Mijn *vijanden*, dat zij gezondigd hebben. Maar dat er vergeving is in Mijn bloed. Ze hebben zwaar gezondigd tegen de hemel en tegen Mij. Ze hebben Mij verworpen, veracht en gedood. Maar ga naar hen toe en bied hen Mijn vrede aan.

Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt, Ik heb geen lust in uw dood, maar daarin dat u zich bekeren zou.

En dat, gemeente, is ook de boodschap nu voor u. [Plaatsnaam] is geen Jeruzalem. Maar de krachten die in Kapernaüm geschied zijn, zijn ook hier geschied.

De woorden van God, de woorden van de Zaligmaker zijn hier verteld. Hier heeft Hij wonderen gedaan.

Maar van velen van ons geldt: U hebt Hem verworpen. U wilde niet dat Hij koning over u zou zijn. U deed het liever allemaal zelf. En dus hebt u Zijn boodschap veracht en Zijn bloed vertrap. En u bent doorgedaan op je eigen weg.

O, vijanden, kom! Luister naar het woord van het Evangelie. Christus heeft me gezonden als een boodschapper, als een gezant, om tegen u te zeggen: 'Er is een weg van vergeving, een weg om met God verzoend te worden'.

Breek met uw zonden en bekeer u. En kom, vraag Hem, smeek Hem om vergeving.

Kom, oude zondaars. Breek met uw zonden. Staak uw verzet. Hijs de witte vlag van de overgave. En sla dit aanbod van vrede niet af!

Kom, jongeren. Bekeer je. En laat je zalig maken.

Begin, discipelen, *in Jeruzalem*. Op de moeilijkste plaats. Daar waar de harten het hardst zijn. Daar waar de mogelijkheden meest gering lijken. Daar waar de harten van de mensen hermetisch vergrendeld zijn, door ongelof, door vijandschap en door verachting van het bloed van Christus.

Onbereikbaar... Maar toch niet. Want aan Christus is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. En dus zal het welbehagen van de Heere door Gods hand voorspoedig voortgaan.

Beginnen in Jeruzalem. Met andere woorden ook: Begin *thuis*...

Vaders, moeders, biddend voor onze kinderen, biddend voor onze familie, voor de mensen in ons dorp of in onze stad.

Zoek mogelijkheden en benut ze om de boodschap door te geven.

Vooraf aan dat soort van mensen, die door de Heere Zelf vaak uitgekozen werden: verachte mensen, zwervers, mensen in de heggen en in de steggen, het uitschot van de samenleving.

En moge God vanmorgen beginnen *bij u*. Bij *u* die misschien wel denkt dat u de *beste* bent van al deze mensen. En dus bent u de grootste vijand van vrije genade voor de *slechtste* mensen, die er leeft binnen de poorten van Jeruzalem.

Ook tot u, zelfs tot u, klinkt de boodschap: Er is genade, overvloeiende voor de grootste van de zondaars.

Beginnende in Jeruzalem.

En wie moeten die boodschap brengen? Dat is ons vierde aandachtspunt:

4. Wie?

Wie moeten dat doen? Vers 48 zegt: *En gij, discipelen, zijt getuigen van deze dingen.*

U hebt het allemaal van dichtbij meegemaakt. U hebt Mijn preken gehoord en Mijn wonderen gezien. U hebt van dichtbij Mijn lijden en sterven gezien, Mijn begravenis, en Ik, de Opgestane Zelf, heb u persoonlijk ontmoet.

U weet hoe groot ook uw zonden zijn. Hoe groot uw verzet was tegen Mijn genade.

U hebt het geleerd wat het betekent: genade voor goddelozen. En dus: gaat u het ze maar vertellen!

En zij *hebben* ook gepreekt en zij *zijn* ook getuigen geweest. En dat getuigenis hebben ze ook opgeschreven in de Evangelieën. En dus kunnen wij dat getuigenis ook weer verder doorgeven aan anderen.

Als het tenminste voor jezelf ook een *zaak van je eigen hart is*: bekering en vergeving van zonden. Want als je als van getuige iets moet gaan vertellen, wat je eigenlijk zelf niet weet, dan heb je een probleem.

Je bent getuige bij de politie, bij de rechtbank, voor een zaak, terwijl je er eigenlijk helemaal niets van gezien hebt... Dat kan niet!

Je wilt anderen vertellen uit de Schriften, uit de Evangelieën, maar die Schriften zijn voor jezelf nooit opengestaan. En je hart is er nooit voor open gegaan... Dan wordt het wel heel lastig. Sterker nog, het is onmogelijk om *zo* getuige te zijn. Dat kan niet!

Pas op, en dat zeg ik ook tegen mezelf en tegen de broeders van de kerkenraad, dat we geen blinde getuigen worden. En laten we ons blijvend bewust zijn van het feit, dat we *van onszelf* ook *niets* goeds hebben: geen goede gedachte, geen goed woord, helemaal niets.

En dus roept alles om het laatste: Hoe? Hoe kan deze opdracht vervuld worden?

Dat is ons vijfde aandachtspunt:

5. Hoe?

Hoe kan deze Evangelieopdracht vervuld worden?

Het staat in vers 49: *En ziet, Ik zend de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte.*

Ik zal de belofte van Mijn Vader zenden. Welke belofte? De belofte van de Heilige Geest. Zoals dat staat in het volgende hoofdstuk, in Handelingen 1: *En als Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen (1:4-5).*

De belofte van de Vader, de belofte van de doop met de Heilige Geest, de belofte van de uitstorting van de Heilige Geest. Waarvan de vervulling staat in Handelingen 2:

Hij dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort (2:33).

Wat is dat toch precies? Aangedaan worden met kracht uit de hoogte? Met de Heilige Geest gedoopt worden? Vervuld worden met de Heilige Geest, zoals (zo zegt Petrus op de pinksterdag): *‘Zoals u nu ziet en hoort.’*

Wat zien ze? Wat horen ze? Nou, dat die 120 op de Pinksterdag ‘de grote werken Gods vertellen’.

Aangedaan worden met kracht uit de hoogte, gedoopt worden met de Heilige Geest, dat wil zeggen: u zult bijzondere kracht krijgen om *dit werk te doen*. U zult bijzondere kracht krijgen om het Evangelie, om de boodschap van bekering en vergeving van zonden te

prediken. Om in heel de wereld, beginnend in Jeruzalem, om overal de ‘grote werken Gods te vertellen’.

U moet alle volken het Evangelie prediken. Maar dat kan niet in eigen kracht. Dat hoeft ook niet. U zult bekleed worden met kracht van boven. Zoals het ook staat in het volgende hoofdstuk, in Handelingen 1: *U zult ontvangen de kracht van de heilige Geest en u zult Mijn getuigen zijn in Jeruzalem, Judea, Samaria en tot aan het uiterste van de aarde (1:6-8)*. U zult vervuld worden met buitengewone kracht, met de kracht van de Heilige Geest, ja, met de Heilige Geest Zelf.

Door de doop met de Heilige Geest, door de vervulling met de Heilige Geest zal de apostelen bijzondere kracht gegeven worden om het Woord met gezag te verkondigen. De Heilige Geest heeft eerst de *Schriften* geopend. Toen heeft Hij hun *harten* geopend, om die *Schriften* ook voor zichzelf te geloven. En nu en straks opent Hij ook hun *monden* en bekleedt Hij hen met kracht vanuit de hemel.

En ziet, Ik zend de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte.

De discipelen waren kinderen van God. Ze hadden ook al eerder gepreekt. Maar om *deze* opdracht te vervullen, is het nodig dat ze wachten op Gods tijd. Totdat God hen zal bekleden met kracht van omhoog. Want die kracht van de Heilige Geest is nodig, om getuige te zijn, in Jeruzalem, in [plaatsnaam] of ver weg.

En dat is wat we steeds weer zien in het Handelingenboek.

Het is de Heilige Geest die door deze mannen gaat *spreken*. Waardoor hun tongen als tongen worden van vuur. Zodat de wind van het Evangelie uiteindelijk de wereld zal doorwaaien.

We lezen in Handelingen 2:4: En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest, en (en dan ziet u, die twee dingen horen bij elkaar: vervuld worden en spreken!) *en zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken(!) met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.*

Diezelfde Heilige Geest geeft in Handelingen 4 Petrus en Johannes ook vrijmoedigheid om te *spreken*. Lukas schrijft: *En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid.* Weer zien we, dat vervuld zijn en spreken bij elkaar horen.

In Handelingen 6 ontmoeten we Stefanus, vol van geloof en van de Heilige Geest. En de mensen *kunnen niet weerstaan de wijsheid en de Geest waardoor hij spreekt.*

Paulus, in Handelingen 9, wordt ziende en met de Heilige Geest vervuld (9:17) en begint te *spreken*. We lezen in Handelingen 9:20: *En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is.*

En Saulus werd meer en meer bekrachtigd, en overtuigde de Joden, die te Damascus woonden, bewijzende, dat deze de Christus is (9:22).

Waar de Heilige Geest werkt, daar opent Hij het Woord. Waar de Heilige Geest werkt, daar opent Hij harten. En waar de Heilige Geest werkt, daar gaan mensen ook spreken, daar doet het Woord kracht.

Tot slot, gemeente. Deze grote Evangelieopdracht, gemeente, houdt ons een *spiegel* voor. a. Een *eerste* blik in deze spiegel: het Woord is in de Naam van Jezus ook *onder u* gepreekt. En dit is altijd de inhoud geweest van het Woord en dit is nog steeds de inhoud van de boodschap: bekering en vergeving der zonden.

En mijn dringende vraag aan u is: Wat heeft dat Woord bij u gedaan? En wat hebt u met dat Woord gedaan?

U zegt: 'Ja, ik heb het wel heel vaak gehoord, maar ja, verder niks... God moet me bekeren.'

Dat antwoord is sluw, hypocriet, arrogant en levensgevaarlijk. *God roept de mensen alom dat zij zich bekeren*. En u draait, u breekt die wijzende vinger en zegt heel zachtjes bij uzelf: 'Het is Uw schuld, Heere, dat U mij nog niet bekeerd hebt.'

Hoor nog één keer dit Woord. Als u al vijftig jaar in de kerk zit, dan hebt u het al minstens vijfduizend keer gehoord. Hoor nog één keer dit Woord: 'Bekeer u. Breek met uw zonden. En kom terug'.

Er is zelfs vergeving beschikbaar voor u! Zelfs al hebt u dit Woord meer dan vijfduizend keer veracht.

b. Een tweede blik in deze spiegel. Het is de grote goedheid van de Zaligmaker dat het Woord dat ooit als een vuur werd ontstoken in Jeruzalem, zoveel eeuwen later hier in [plaatsnaam] nog brandt. Beginnende van Jeruzalem. Tot in [plaatsnaam]. Verdergaand tot aan de einden van de aarde.

Als deze roep tot u persoonlijk kwam: *Maakt Zijn daden bekend onder de volken, vermeld dat Zijn Naam verhoogd is* (Jesaja 12:4). Lever dan toch al uw bezwaren in. En wees deze roep dan gehoorzaam.

Deze roep van de *hemel*: Verkondig in Mijn Naam het Evangelie van bekering en vergeving van zonden.

Deze roep van de *einden van de aarde*: Kom over en help ons.

Aarzel dan niet langer. Wees gehoorzaam. Sta op en ga! En God zal met u zijn!

Amen.

Slotzang Psalm 117:1:

Loof, loof de HEER', gij heidendom;
Gij volken, prijst Zijn naam alom.
Zijn goedheid is, in nood en dood,
Voor ons, Zijn volk, oneindig groot;
Zijn waarheid wankelt nimmermeer.
Zingt, Halleluja, zingt Zijn eer!